390L0675

31.12.90 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 373/1

NEUVOSTON DIREKTIIVI,

annettu 10 päivänä joulukuuta 1990,

kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista

(90/675/ETY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen(1),

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon(2),

ottaa huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo, että

eläintuotteet tai eläinperäiset tuotteet ja kasvituotteet, jotka tarkastetaan tarttuvien eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi, ovat perustamissopimuksen liitteessä II olevassa luettelossa,

kolmansista maista tulevien tuotteiden eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevien periaatteiden vahvistaminen yhteisön tasolla parantaa osaltaan hankintojen turvallisuutta ja varmistaa markkinoiden vakauttamista yhdenmukaistaen ihmisten ja eläinten terveyden suojaamisen edellyttämät toimenpiteet,

eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten 11 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/662/ETY(3) 19 artiklassa ja eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa 26 päivänä kesäkuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/425/ETY(4) 23 artiklassa säädetään erityisesti, että neuvosto vahvistaa ennen 31 päivää joulukuuta 1990 kolmansista maista tuotavien, mainituissa direktiiveissä tarkoitettujen tuotteiden tarkastuksiin sovellettavat yleiset periaatteet,

on tärkeää, että jokaiselle kolmansista maista tulevalle tuote-erälle tehdään asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus heti sen saavuttua yhteisöön,

olisi vahvistettava koko yhteisössä voimassa olevat periaatteet, jotka koskevat toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisten tekemien fyysisten tarkastusten järjestämistä ja niihin liittyviä jatkotoimenpiteitä,

on tärkeää säätää suojatoimenpiteistä; niiden mukaisesti komission on voitava toimia erityisesti tulemalla paikalle ja toteuttamalla tilanteeseen sopivat toimenpiteet,

tarkastusjärjestelmän sujuva toiminta edellyttää hyväksymismenettelyä ja rajatarkastusasemien tarkastamista sekä kolmansista maista tulevien tuotteiden tarkastamiseen valtuutettujen virkamiesten vaihtoa,

yhteisten periaatteiden vahvistaminen yhteisön tasolla on tarpeen etenkin, kun yhteisön sisäiset rajatarkastukset lopetetaan sisämarkkinoiden toteuttamista varten,

on ilmeisen tarpeellista säätää mahdollisista määräaikaisista siirtymätoimenpiteistä, jotta helpotetaan siirtymistä tällä direktiivillä käyttöön otettuun uuteen tarkastusjärjestelmään, ja

komission tehtäväksi olisi annettava tämän direktiivin soveltamista koskevien toimenpiteiden toteuttaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

1 Jäsenvaltioiden on tämän direktiivin säännösten mukaisesti tehtävä eläinlääkintätarkastukset kolmansista maista yhteisöön tuotaville tuotteille.

2 Tämä direktiivi ei vaikuta kansallisten eläinlääkinnällisten edellytysten säilyttämiseen sellaisten tuotteiden osalta, joiden kauppaa ei ole yhtenäistetty yhteisön tasolla, eikä yhteisön lainsäädännöstä johtuviin edellytyksiin silloin, kun näitä edellytyksiä ei ole yhteisön tasolla täysin yhdenmukaistettu.

(1) EYVL N:o C 252, 6.10.1990, s. 10
(2) Lausunto on annettu 23 päivänä marraskuuta 1990.
(3) EYVL N:o L 395, 30.12.1989, s. 13
(4) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 29

2 artikla

1 Tässä direktiivissä sovelletaan tarvittaessa direktiivien 89/662/ETY ja 90/425/ETY 2 artikloiden määritelmiä.

2 Lisäksi tarkoitetaan:

a) 'tuotteilla' direktiiveissä 89/662/ETY ja 90/425/ETY tarkoitettuja eläintuotteita tai eläinperäisiä tuotteita sekä 18 artiklassa säädetyin edellytyksin:

— kalastusaluksesta välittömästi purettua tuoretta kalaa,

— tiettyjä kasvituotteita,

— perustamissopimuksen liitteen II soveltamisalaan kuulumattomia eläinperäisten tuotteiden sivutuotteita;

b) 'asiakirjojen tarkastuksella' tuotteen mukana seuraavien todistusten tai eläinlääkintäasiakirjojen tarkastamista;

c) 'tunnistamistarkastuksella' asiakirjojen tai todistusten ja tuotteiden keskinäisen vastaavuuden sekä tuotteeseen kuuluvien leimojen ja merkkien silmämääräistä tarkastamista yhteisön lainsäädännön mukaisesti tai, jos tuotteiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu, tässä direktiivissä tarkoitettuihin eri tapauksiin soveltuvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti;

d) 'fyysisellä tarkastuksella' itse tuotteen tarkastusta, johon voi kuulua näytteenotto ja laboratoriotutkimus;

e) 'tuojalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka esittää tuotteet yhteisöön tuotaviksi;

f) 'erällä' samanlaatuisten ja samaan todistukseen tai eläinlääkintäasiakirjaan sisältyvien tuotteiden joukkoa, joka kuljetetaan samalla kuljetusvälineellä ja tulee samasta kolmannesta maasta tai sen osasta;

g) 'rajatarkastusasemalla' jonkin liitteessä I tarkoitetun alueen ulkorajan läheisyydessä sijaitsevaa tarkastusasemaa, joka on määrätty ja hyväksytty 9 artiklan mukaisesti;

h) 'toimivaltaisella viranomaisella' jäsenvaltion keskusviranomaista, jolla on toimivalta suorittaa eläinlääkärin- tai kotieläinjalostustarkastukset, tai viranomaista, jolle se on siirtänyt tämän toimivallan.

I LUKU

TARKASTUSTEN JÄRJESTÄMINEN JA JATKOTOIMENPITEET

3 artikla

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tulliviranomainen antaa luvan tuotteiden kulutukseen laskemiseen liitteessä I tarkoitetuille alueille ainoastaan, jos

i) 10 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa säädetyn todistuksen avulla osoitetaan, että tuotteiden eläinlääkintätarkastukset on tehty 4, 5, 6 ja 8 artiklan mukaisesti toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla;

ii) esitetään todisteet siitä, että eläinlääkintätarkastusten kustannukset on maksettu ja on tarvittaessa annettu 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut mahdolliset kustannukset kattava vakuus. Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen sanotun kuitenkaan rajoittamatta 17 artiklan mukaisesti annettujen erityissäännösten soveltamista.

4 artikla

1 Jokaiselle kolmannesta maasta tulevalle tuote-erälle tehdään tuotteiden tulliselvitysmuodosta riippumatta asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus, joiden avulla varmistetaan:

— tuotteiden alkuperä,

— tuotteiden myöhempi määräpaikka erityisesti niiden tuotteiden osalta, joiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu,

— että asiakirjoissa olevat merkinnät vastaavat yhteisön lainsäädännössä vaadittuja takeita tai, jos kyseisten tuotteiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu, tässä direktiivissä tarkoitettuihin eri tapauksiin soveltuvissa kansallisissa määräyksissä vaadittuja takeita.

2 Asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus tehdään:

i) heti tavaran tultua liitteessä I tarkoitetuille alueille jonkin sellaisen rajatarkastusaseman tai muun rajanylityspaikan kautta, joiden luettelo ja sen säännöllisesti ajan tasalle saatettu versio jäsenvaltioiden on annettava tiedoksi komissiolle, joka huolehtii niiden julkaisemisesta *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*;

ii) rajatarkastusaseman eläinlääkintähenkilöstön tai, kun on kyse läpikulusta i kohdassa tarkoitetun rajanylityspaikan kautta, toimivaltaisen viranomaisen toimesta.

Jos tuotteiden asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus tehdään edellä tarkoitetussa rajanylityspaikassa, tuotteet on viipymättä tullin valvonnassa kuljetettava lähimmälle rajatarkastusasemalle, jossa niille tehdään 8 artiklassa säädetyt tarkastukset.

3 Tavaran tuominen liitteessä I tarkoitetuille alueille on kielletty, jos tarkastukset osoittavat, että:

a) kyseiset tuotteet tulevat kolmannen maan alueelta tai alueen osasta, joka ei täytä seuraavia edellytyksiä:

i) kun on kyse tuotteista, joiden tuontia koskevat säännöt on yhdenmukaistettu:

— alue on merkitty yhteisön lainsäädännön ja erityisesti direktiivin 72/462/ETY(1), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 90/425/ETY, mukaisesti laadittuun luetteloon,

— tuontia ei ole yhteisön päätöksellä kielletty;

ii) kun yhdenmukaistettuja erityisesti eläinten terveyttä koskevia määräyksiä ei ole, alue täyttää tässä direktiivissä tarkoitettuihin eri tapauksiin soveltuvassa kansallisessa lainsäädännössä säädetyt vaatimukset;

b) kyseisten tuotteiden mukana seuraava todistus tai eläinlääkintäasiakirja ei vastaa yhteisön lainsäädännön mukaisesti vahvistettuja edellytyksiä tai, kun yhdenmukaistettuja määräyksiä ei ole, tässä direktiivissä tarkoitettuihin eri tapauksiin soveltuvassa kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä vaatimuksia.

4 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tuojat velvoitetaan antamaan sen rajatarkastusaseman eläinlääkintähenkilöstölle, johon tuotteet tuodaan, tieto tuotteiden määrästä ja luonteesta sekä arvioidusta saapumisajasta.

5 Jos

— tuotteet on tarkoitettu jäsenvaltioon tai alueelle, johon liittyy erityisvaatimuksia,

— näytteet on otettu, mutta tulokset eivät ole tiedossa kuljetusvälineen lähtiessä rajatarkastusasemalta,

— on kyse erityiskäyttöä varten sallitusta tuonnista,

määräpaikan toimivaltaiselle viranomaiselle on annettava tiedot:

— direktiivissä 90/425/ETY tarkoitettujen tuotteiden osalta kyseisen direktiivin 20 artiklassa säädetyn tietokonejärjestelmän välityksellä,

— muiden tuotteiden osalta direktiivin 89/662/ETY 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6 Edellä olevien 1–5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaa lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja ilman valtion korvausta.

5 artikla

1 Jotta tuotteet voidaan hyväksyä vapaa-alueelle tai vapaavarastoon, sellaisina kuin nämä on määritelty asetuksen (ETY) N:o 2504/88(2) 1 artiklan 4 kohdan a ja b alakohdassa, toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että tuotteille tehdään asiakirjojen tarkastus sekä asiakirjojen tai todistusten ja tuotteiden keskinäisen vastaavuuden silmämääräinen tarkastus ja tarvittaessa, erityisesti epäilyttävissä tapauksissa, tunnistamistarkastus ja fyysinen tarkastus. Vapaa-alueelta tai vapaavarastosta lähteville tuotteille, jotka on määrä laskea kulutukseen jollakin liitteessä I tarkoitetulla alueella, on tehtävä tässä direktiivissä säädetyt tarkastukset.

2 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1 Toimivaltaisen viranomaisen on varastoon päästämisen yhteydessä tehtävä tunnistamistarkastus tuotteille, jotka on tarkoitus asettaa 'tullivarastomenettelyyn', sellaisena kuin se on määritelty asetuksessa (ETY) N:o 2503/88(3), tai 'väliaikaiseen varastoon', sellaisena kuin se on määritelty asetuksessa (ETY) N:o 4151/88(4), varastossa, jonka toimivaltainen viranomainen nimeää 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen vahvistettavien suuntaviivojen perusteella.

Toimivaltaisen viranomaisen on lisäksi tehtävä varastossa aiheelliset eläinlääkintätarkastukset 5 kohdan mukaisesti vahvistettavia yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen.

2 Jäsenvaltioiden on laadittava 1 kohdassa tarkoitetuista varastoista luettelo, josta käy ilmi 2 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tulon ja lähdön yhteydessä tehtävän eläinlääkintätarkastuksen tyyppi. Jäsenvaltioiden on annettava tämä luettelo ja sen myöhempi ajan tasalle saatettu versio tiedoksi komissiolle.

Komissio julkaisee näiden varastojen luettelon sekä sen mahdollisen ajan tasalle saatetun version *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

3 Jäsenvaltion nimeämään varastoon varastoituja tuotteita, jotka on tarkoitus laskea vapaaseen liikkeeseen liitteessä I tarkoitetuille alueille, on täytynyt pitää tullin valvonnassa ja niille on ennen vapaaseen liikkeeseen laskemista tehtävä 8 artiklassa säädetyt tarkastukset tai, jos kyseisten tuotteiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu, 11 artiklassa säädetyt tarkastukset.

Kun on kyse jaetusta erästä, varastosta lähtevien tuotteiden mukaan on liitettävä:

— 10 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettu todistus, jonka virkaeläinlääkäri laatii tuotelähetyksiin varastoinnin yhteydessä liitettävien todistusten perusteella ja josta käy ilmi tuotteiden alkuperä,

— alkuperäisten todistusten jäljennökset 11 artiklan 4 kohdan b alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti, alkuperäisten todistusten jäljennökset.

(1) EYVL N:o L 302, 31.12.1972, s. 28
(2) EYVL N:o L 225, 15.8.1988, s. 8
(3) EYVL N:o L 225, 15.8.1988, s. 1
(4) EYVL N:o L 367, 31.12.1988, s. 1

4 Tässä artiklassa säädettyjen eläinlääkintätarkastusten kustannuksista vastaa toimija, joka on pyytänyt tullivarastoon tai väliaikaiseen varastoon asettamista.

Kyseiset kustannukset, mukaan lukien 16 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen mahdollisuuksien soveltamisesta aiheutuvia kustannuksia koskeva vakuus, on maksettava ennen varastoon päästämistä.

5 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

7 artikla

1 Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta 4 artiklan 3 kohdan vaatimuksia tuotteisiin, jotka eivät täytä yhteisön lainsäädännön vaatimuksia eivätkä, sellaisten tuotteiden osalta, joiden kauppaa yhteisössä ei ole yhdenmukaistettu, sovellettavia kansallisia määräyksiä, ja jotka on tarkoitus varastoida vapaa-alueelle, jos

— tuotteet tai erät ja niiden mukana seuraavat asiakirjat ovat yhdenmukaiset,

— kyseiset tuotteet lähetetään myöhemmin edelleen kolmanteen maahan 12 artiklan edellytysten mukaisesti,

— kyseiset tuotteet on varastoitu selvästi erilleen liitteessä I tarkoitetuille alueille kulutukseen laskettavista tuotteista,

sanotun kuitenkaan rajoittamatta 19 artiklan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden soveltamista.

2 Mahdolliset tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 artikla

Tuotteiden, joiden kauppaa koskevat eläinlääkinnälliset määräykset on yhteisön tasolla yhdenmukaistettu ja jotka tuodaan saapumispaikkaan, josta on pääsy jollekin liitteessä I määritellylle alueelle, on täytettävä seuraavat vaatimukset:

1) Tuotteet on:

   a) tarkastettava saapumispaikalla välittömästi 4 artiklan 1 kohdassa ja tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla tavalla, jos saapumispaikka on rajatarkastusasema;

   b) jos saapumispaikka on 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu rajanylityspaikka tai jos tuotteet tulevat varastosta 6 artiklan mukaisesti, vietävä viipymättä tullin valvonnassa lähimmälle rajatarkastusasemalle, jossa virkaeläinlääkärin on:

      — varmistettava, että 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut asiakirjojen tarkastukset on tehty tyydyttävällä tavalla,

      — tehtävä 2 kohdassa tarkoitetut tarkastukset.

2) Virkaeläinlääkärin on:

   a) tehtävä jokaisen erän fyysinen tarkastus erää edustavan näytteen perusteella varmistuakseen siitä, että tuotteet ovat yhä niiden mukana seuraavassa todistuksessa tai asiakirjoissa määrätyn käyttötarkoituksen mukaisessa kunnossa;

   b) suoritettava paikalla tehtävät laboratoriotutkimukset;

   c) otettava viralliset näytteet jäämien tai taudinaiheuttajien tutkimista varten ja teetettävä niiden määritys mahdollisimman pian.

   Virkaeläinlääkäriä voi tämän vastuulla tietyissä edellä mainituissa tehtävissä avustaa erityisesti tähän tarkoitukseen koulutettu ammattitaitoinen henkilöstö.

3) Komissio vahvistaa 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen tarkastusten soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

   Jäsenvaltion pyynnöstä, johon on liitetty tarvittavat todistusasiakirjat, tai omasta aloitteestaan komissio voi samaa menettelyä noudattaen määrätä tarkastukset tehtäviksi harvemmin tietyin edellytyksin ja erityisesti aikaisempien tarkastusten tulosten perusteella ja tiettyjen kolmansien maiden tai kolmansien maiden laitosten suhteen, jotka antavat tyydyttävät takeet alkuperän tarkastuksesta.

   Tällaisten poikkeusten myöntämisessä komissio ottaa huomioon seuraavat perusteet:

   a) kyseisen kolmannen maan antamat takeet, jotka koskevat yhteisön vaatimusten ja erityisesti direktiivin 72/462/ETY ja direktiivin 90/426/ETY(1) vaatimusten noudattamista;

   b) kyseisen kolmannen maan eläinten terveydellinen tilanne;

   c) tiedot maan terveydellisestä tilasta;

   d) kolmannen maan toteuttamien tautien valvontaa ja torjuntaa koskevien toimenpiteiden luonne;

   e) eläinlääkintähallinnon rakenne ja toimivalta;

   f) tuotannon hygieniaa koskevien yhteisön lainsäädännön vähimmäisvaatimusten noudattaminen;

   g) tiettyjen aineiden sallimista koskeva lainsäädäntö ja direktiivin 86/469/ETY(2) 7 artiklassa säädettyjen vaatimusten noudattaminen;

   h) yhteisön tarkastuskäyntien tulokset;

   i) tuonnin yhteydessä tehtyjen tarkastusten tulokset.

(1) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 42
(2) EYVL N:o L 275, 26.9.1986, s. 36

4) Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jonkin liitteessä I tarkoitetun alueen satamaan tai lentokentälle tuotujen tuotteiden tarkastukset voidaan kuitenkin tehdä määräpaikkana olevassa satamassa tai lentokentällä, jos kyseisessä satamassa tai lentokentällä on rajatarkastusasema ja tuotteet kuljetetaan tapauksen mukaan meritse tai lentoteitse.

9 artikla

1 Rajatarkastusasemien on oltava tämän artiklan säännösten mukaisia.

2 Rajatarkastusaseman on:

i) sijaittava lähellä saapumispaikkaa johonkin liitteessä I tarkoitetulle alueelle;

ii) oltava määrätty ja hyväksytty 3 kohdan mukaisesti; sekä

iii) oltava tarkastuksista tosiasiallisesti vastaavan virkaeläinlääkärin toimivallan alainen. Virkaeläinlääkäriä voivat avustaa erityisesti tähän tarkoitukseen koulutetut avustajat.

3 Sen jälkeen kun kansalliset viranomaiset ovat tehneet esivalinnan yhdessä komission yksiköiden kanssa liitteessä II määrättyjen vähimmäisvaatimusten noudattamisen varmistamiseksi, jäsenvaltioiden on ennen 31 päivää maaliskuuta 1991 annettava komissiolle luettelo rajatarkastusasemista, joissa tuotteille tehdään eläinlääkärintarkastukset; tätä varten jäsenvaltioiden on annettava seuraavat tiedot:

a) raja-aseman laji:

— satama,

— lentokenttä,

— maantiekuljetusten tarkastusasema,

— rautatiekuljetusten tarkastusasema;

b) tuotteet, jotka käytettävissä olevan välineistön ja eläinlääkintähenkilöstön perusteella voidaan tarkastaa kyseisellä rajatarkastusasemalla, sekä mahdollisesti maininta tuotteista, joita kyseisillä raja-asemilla ei voida tarkastaa;

c) eläinlääkärintarkastuksiin varatun henkilöstön määrä:

— virkaeläinlääkärien määrä; vähintään yhden virkaeläinlääkärin on oltava virantoimituksessa rajatarkastusaseman aukioloaikana,

— erityiskoulutetun apuhenkilöstön tai avustajien määrä;

d) tehtävien tarkastusten edellyttämän käytettävissä olevan välineistön ja tilojen kuvaus; tämän välineistön ja tilojen avulla on voitava toteuttaa seuraavat toiminnot:

— asiakirjojen tarkastus,

— fyysinen tarkastus,

— näytteenotto,

— laboratorio 8 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen yleisten määritysten tekemiseksi paikalla,

— käytettävissä oleva laboratorio virkaeläinlääkärin määräämien erityisten määritysten tekemiseksi;

e) tuotteiden varastointiin määritysten tuloksia odotettaessa käytettävissä olevien jäähdytystilojen ja -laitteiden kapasiteetti;

f) laitteisto, jonka avulla tietoja voidaan vaihtaa nopeasti erityisesti muiden rajatarkastusasemien kanssa;

g) käsittelymenettely riita-asioille kolmansien maiden kanssa;

h) kaupankäynnin laajuus (rajatarkastusaseman kautta kulkevien tuotteiden lajit ja määrät).

4 Yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa komissio tarkastaa 3 kohdan mukaisesti määrätyt rajatarkastusasemat sen varmistamiseksi, että eläinlääkintätarkastuksia koskevia määräyksiä sovelletaan yhdenmukaisesti, että eri rajatarkastusasemilla on tosiasiallisesti käytettävissään tarvittavat perusrakenteet ja että ne täyttävät liitteessä II määrätyt vähimmäisvaatimukset.

Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1991 pysyvälle eläinlääkintäkomitealle kertomuksen tämän tarkastuksen tuloksista sekä kertomuksen johtopäätösten mukaiset ehdotukset hyväksyttyjä rajatarkastusasemia koskevan yhteisön luettelon laatimiseksi 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

Tässä kertomuksessa otetaan huomioon mahdolliset vaikeudet, joita aiheutuu tietyille jäsenvaltioille, jos 3 kohdan johdantokappaleessa tarkoitetussa esivalinnassa joudutaan karsimaan suuri määrä rajatarkastusasemia 1 päivään tammikuuta 1992 mennessä.

Jäljempänä 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan myöntää kolmen vuoden enimmäismääräaika, jotta edellisessä alakohdassa tarkoitetut jäsenvaltiot voisivat mukautua erityisesti välineistöä ja perusrakenteita koskeviin tämän direktiivin vaatimuksiin.

Komissio julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* luettelon rajatarkastusasemista sekä sen mahdollinen ajan tasalle saatetun version.

5 Komissio antaa mahdolliset tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1 Jos tuotteita, joiden kauppa yhteisössä on yhdenmukaistettu, ei ole tarkoitus laskea kulutukseen 8 artiklan 2 kohdassa määritellyn tarkastuksen tehneen

jäsenvaltion alueella, rajatarkastusasemasta vastaava virkaeläinlääkärin on:

— toimitettava asianomaiselle yksi tai, jos on kyse jaetusta erästä, useampi oikeaksi todistettu jäljennös tuotteita koskevista alkuperäisistä todistuksista; jäljennösten voimassaoloaika vahvistetaan kyseisen tuotteen lajin perusteella 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen,

— annettava komission 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen laatimaa mallia vastaava todistus, jossa todistetaan 8 artiklan 2 kohdassa määritellyt tarkastukset tehdyiksi virkaeläinlääkäriä tyydyttävällä tavalla ja josta käy ilmi otettujen näytteiden laji ja mahdolliset laboratoriotutkimusten tulokset,

— säilytettävä tuotteiden mukana seuraava alkuperäinen todistus tai todistukset.

2 Edellä olevan 1 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, erityisesti tiettyä tarkoitusta varten tuotujen tuotteiden osalta, annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

3 Direktiivissä 89/662/ETY tarkoitettujen ja tämän direktiivin liitteessä I tarkoitetuille alueille päästettyjen tuotteiden kaupassa noudatetaan mainitussa direktiivissä, erityisesti sen II luvussa, vahvistettuja sääntöjä.

11 artikla

1 Tämän artiklan säännöksiä sovelletaan tuotteisiin, joiden kauppaa sääteleviä sääntöjä ei ole vielä yhteisön tasolla yhdenmukaistettu ja jotka on jollekin liitteessä I tarkoitetuista alueista tuomisen jälkeen lähetettävä edelleen toiseen, kyseisen kaltaisten tuotteiden tuonnin alueelleen sallivaan jäsenvaltioon.

2 Jokaiselle tuote-erälle on tehtävä 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset ja:

a) tuote-erälle on joko tehtävä 8 artiklassa tarkoitetut eläinlääkintätarkastukset sen jäsenvaltion alueella olevalla rajatarkastusasemalla, johon tuotteet tuodaan, erityisesti sen varmistamiseksi, että kyseiset tuotteet ovat määrämaana olevan jäsenvaltion lainsäädännön mukaiset; tai

b) jäsenvaltion, jonka alueella saapumispaikka jollekin liitteessä I tarkoitetulle alueelle sijaitsee, ja määrämaana olevan jäsenvaltion sekä mahdollisesti kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion tai -valtioiden keskenään ennakolta tekemän, valvonnan yksityiskohtaisia sääntöjä koskevan kahdenvälisen sopimuksen mukaisesti tuote-erä on tullin valvonnassa kuljetettava määräpaikkaan asti, jossa eläinlääkärintarkastukset on suoritettava.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa tiedoksi järjestelmä, joka on laadittu tätä kohtaa soveltaen.

3 Edellä 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetussa tapauksessa sovelletaan 10 artiklaa.

4 Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa tapauksissa:

a) asiakirjojen tarkastus ja tunnistamistarkastus sekä fyysinen tarkastus on tehtävä määrämaana olevan jäsenvaltion alueella sijaitsevalla rajatarkastusasemalla;

b) asiakirjojen tarkastuksen ja tunnistamistarkastuksen tekevien toimivaltaisten viranomaisten on:

— ilmoitettava määräpaikan tarkastusaseman virkaeläinlääkärille tuotteiden läpikulusta ja arvioidusta saapumisajasta eläinlääkinnällisten tuontimenettelyjen tietokoneistamisen kehittämisohjelman mukaisesti (Shift-projekti),

— tehtävä merkintä läpikulusta alkuperäisten todistusten jäljennökseen tai, jos on kyse jaetusta erästä, jäljennöksiin,

— säilytettävä tuotteita koskeva alkuperäinen todistus tai todistukset.

Erityisten olosuhteiden perusteella ja jäsenvaltion pyynnöstä, johon on liitetty tarvittavat todistusasiakirjat, fyysinen tarkastus voidaan tehdä muualla kuin a kohdassa mainituissa paikoissa.

Tämä paikka on määritettävä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 Edellä 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kyseisten tuotteiden jakelussa noudatetaan yhteisön passitusmenettelyä (ulkoinen menettely), sellaisena kuin se on määritelty asetuksessa (ETY) N:o 2726/90[1], toimivaltaisten viranomaisten sinetöimissä kuljetusvälineissä tai konteissa.

Tämän artiklan mukaisesti tarkastuksen jälkeen kulutukseen laskettujen tuotteiden kaupassa noudatetaan direktiivissä 89/662/ETY vahvistettuja sääntöjä.

6 Jos tässä artiklassa tarkoitettu fyysinen tarkastus osoittaa, ettei tuotetta voida laskea kulutukseen, sovelletaan 16 artiklan säännöksiä.

7 Mahdolliset tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

12 artikla

1 Jäsenvaltioiden on sallittava yhdestä kolmannesta maasta tulevien tuotteiden kuljetus toiseen kolmanteen maahan, jos:

a) asianomainen esittää todisteen siitä, että ensimmäinen kolmas maa, johon tuotteet kuljetetaan, ei missään tapauksessa liitteessä I tarkoitettujen alueiden kautta tapahtuneen kuljetuksen jälkeen kieltäydy vastaanottamasta tai lähetä edelleen tuotteita, joiden tuonnin tai kauttakuljetuksen se sallii;

[1] EYVL N:o L 262, 26.9.1990, s. 1

b) lupa tähän kuljetukseen on etukäteen saatu sen jäsenvaltion rajatarkastusaseman virkaeläinlääkäriltä, jonka alueella 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut tarkastukset tehdään;

c) kuljettaessa liitteessä I tarkoitettujen alueiden läpi, tämä kuljetus tapahtuu lastia purkamatta toimivaltaisten viranomaisten valvonnassa ja toimivaltaisten viranomaisten sinetöimissä kuljetusvälineissä tai konteissa; kuljetuksen aikana tuotteita saa käsitellä ainoastaan joko liitteessä I tarkoitetuille alueille saapumispaikassa tai poistumispaikassa näiltä alueilta.

2 Kaikista tämän artiklan soveltamisesta aiheutuvista kustannuksista vastaa lähettäjä, vastaanottaja tai näiden edustaja ilman valtion korvausta.

3 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

13 artikla

1 Toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen on tehtävä tunnistamistarkastus ja tarvittaessa sellaisten tuotteiden fyysinen tarkastus, joille osoitetaan muu kuin 5, 6, 10, 11 ja 12 artiklassa tarkoitettu tulliselvitysmuoto, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 15 artiklan soveltamista.

2 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

14 artikla

1 Tätä lukua, 15 artiklaa lukuun ottamatta, ei sovelleta tuotteisiin, jotka:

i) kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja on tarkoitettu heidän omaan kulutukseensa, jos tuotteiden määrä ei ole 3 kohdan mukaisesti määriteltävää määrää suurempi ja ne tulevat kolmannesta maasta tai sen osasta, joka on mainittu yhteisön lainsäädännön mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole kielletty;

ii) lähetetään pieninä lähetyksinä yksityishenkilöille, jos tuotteita ei tuoda maahan kaupallisessa tarkoituksessa, jos lähetetty määrä ei ole 3 kohdan mukaisesti määriteltävää määrää suurempi ja tuotteet tulevat kolmannesta maasta tai sen osasta, joka on mainittu yhteisön lainsäädännön mukaisesti laaditussa luettelossa ja josta tuontia ei ole kielletty;

iii) on tarkoitettu kansainvälisillä linjoilla toimivien kuljetusvälineiden henkilöstön ja matkustajien kulutukseen ja tulevat kolmannesta maasta tai sen osasta taikka laitoksesta, joista tuontia ei ole yhteisön lainsäädännön mukaisesti kielletty.

Jos nämä tuotteet tai niiden keittiöjätteet puretaan kuljetusvälineestä, ne on hävitettävä. Tuotteita ei kuitenkaan tarvitse hävittää, jos ne siirretään suoraan tai väliaikaisen tullivalvonnan kautta kyseisestä kuljetusvälineestä toiseen;

iv) on lämpökäsitelty ilmatiiviisti suljetussa astiassa, jonka Fo-arvo on vähintään 3,00, ja tuotteiden määrä ei ole 3 kohdan mukaisesti vahvistettavaa määrää suurempi, ja tuotteet:

a) kuuluvat matkustajien henkilökohtaisiin matkatavaroihin ja on tarkoitettu heidän omaan kulutukseensa;

b) lähetetään pieninä lähetyksinä yksityishenkilöille, eikä niitä tuoda maahan kaupallisessa tarkoituksessa.

2 Edellä oleva 1 kohta ei vaikuta sääntöihin, joita sovelletaan tuoreeseen lihaan ja lihatuotteisiin direktiivin 72/462/ETY 1 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 Komissio vahvistaa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen painorajat eri tuotteille, joihin mahdollisesti sovelletaan 1 kohdassa tarkoitettuja poikkeuksia.

15 artikla

Jos epäillään, ettei eläinlääkintälainsäädäntöä noudateta tai ettei tuote vastaa tunnistetietoja, virkaeläinlääkärin tai toimivaltaisen viranomaisen on tehtävä kaikki aiheellisina pitämänsä eläinlääkintätarkastukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän luvun säännösten soveltamista.

16 artikla

1 Jos tässä direktiivissä määritellyt tarkastukset osoittavat toimivaltaiselle viranomaiselle, ettei tuote täytä yhteisön lainsäädännön tai yhteisössä vielä yhdenmukaistamattomiin aloihin sovellettavan kansallisen lainsäädännön asettamia edellytyksiä tai jos niissä paljastuu sääntöjen vastaisuutta, toimivaltaisen viranomaisen on tuojaa tai tämän edustajaa kuultuaan päätettävä joko:

a) erän edelleen lähettämisestä kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asettamassa määräajassa liitteessä II tarkoitettujen alueiden ulkopuolelle, jos terveys- ja hygieniavaatimukset täyttyvät.

Tällöin raja-aseman virkaeläinlääkärin on:

— annettava 5 kohdan mukaisesti muille rajatarkastusasemille tieto erän käännyttämisestä mainiten todetut rikkomukset,

— mitätöitävä käännytetyn erän mukana seuraava eläinlääkintätodistus tai -asiakirja 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen määriteltävien yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti,

— annettava todettujen säännösten rikkomusten luonne ja tiheys erikseen määritettävin välein tiedoksi komissiolle toimivaltaisen keskusviranomaisen välityksellä;

b) erän hävittämisestä, jos edelleen lähettäminen on mahdotonta, sen jäsenvaltion alueella, jossa tarkastukset tehdään.

2 Jäljempänä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan päättää poikkeamisesta tämän artiklan 1 kohdasta, erityisesti tuotteiden käyttämisen sallimiseksi muuhun tarkoitukseen kuin ihmisravinnoksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 72/462/ETY 24 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa ja direktiivin 90/425/ETY 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa säädettyjen mahdollisuuksien soveltamista. Näiden poikkeuksien osalta annetaan samaa menettelyä noudattaen kyseisten tuotteiden käytön valvontaa koskevat edellytykset.

3 Erän edelleen lähettämisestä, sen hävittämisestä tai tuotteen muuhun tarkoitukseen käyttämisestä aiheutuvista kustannuksista vastaa tuoja tai tämän edustaja.

4 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

5 Tietojen toimittamista jäsenvaltioille koskevat säännökset vahvistetaan eläinlääkinnällisten tuontimenettelyjen tietokoneistamisen kehittämisohjelman mukaisesti (Shift-projekti).

6 Toimivaltaisten viranomaisten on tarvittaessa annettava tiedot, jotka ovat sen hallussa jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi 21 päivänä marraskuuta 1989 annetun neuvoston direktiivin 89/608/ETY(1) säännösten mukaisesti.

17 artikla

Komissio antaa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ja toisessa alakohdassa tarkoitettujen suunnitelmien perusteella tiettyihin liitteessä I mainittujen alueiden osiin tapahtuvaan tuontiin sovellettavat säännöt näiden osien erityisten luonnonolosuhteiden asettamien rajoitusten ja erityisesti niiden ja yhteisön alueen mannerosan välisen etäisyyden ottamiseksi huomioon.

Tätä varten toisaalta Ranskan tasavallan ja toisaalta Helleenien tasavallan on viimeistään 1 päivänä heinäkuuta 1991 annettava komissiolle suunnitelma, josta käy selvästi ilmi, toisaalta merentakaisten departementtien, toisaalta tiettyjen saarien tai saariryhmien muodostaman erityistapauksen osalta, näillä alueilla kolmansista maista tulevien tuotteiden tuonnin yhteydessä tehtävien tarkastusten luonne ottaen huomioon näiden alueiden erityisten maantieteellisten luonnonolosuhteiden asettamat rajoitukset.

Kyseisissä suunnitelmissa on tarkasti eriteltävä tarkastukset, joiden avulla kaikissa tilanteissa estetään näille alueille tuotujen tuotteiden lähettäminen edelleen muualle yhteisön alueelle.

18 artikla

1 Komissio laatii 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen luettelon 2 artiklan 2 kohdan a alakohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitetuista kasvituotteista, jotka erityisesti niiden myöhemmän määräpaikan huomioon ottaen voivat levittää eläinten tartuntatauteja ja joille on siten tehtävä tässä direktiivissä säädetyt eläinlääkintätarkastukset ja erityisesti 4 artiklassa tarkoitetut tarkastukset, näiden kasvien alkuperän ja määräpaikan varmistamiseksi.

Samaa menettelyä noudattaen vahvistetaan:

— eläinten terveyttä koskevat vaatimukset, joita kolmannen maan on noudatettava, ja kolmansilta mailta vaadittavat takeet, erityisesti kolmannen maan eläinten terveydellisen tilanteen edellyttämän mahdollisen käsittelyn luonne,

— luettelo kolmansista maista, joille voidaan näiden takeiden perusteella antaa lupa viedä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja kasveja yhteisöön,

— mahdolliset valvontaa koskevat erityiset yksityiskohtaiset säännöt erityisesti näistä tuotteista mahdollisesti otettavien näytteiden osalta, erityisesti irtotavarana tuonnin yhteydessä.

2 Ennen näiden tuotteiden tuontiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön voimaantuloa komissio voi 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen ulottaa tässä direktiivissä säädetyt eläinlääkärintarkastuksia koskevat määräykset koskemaan perustamissopimuksen liitteen II soveltamisalaan kuulumattomia eläinperäisiä sivutuotteita vahvistamalla tarvittaessa tietyt erityiset perusteet, joita on noudatettava näiden tuotteiden eläinlääkintätarkastuksissa.

3 Kolmannen maan lipun alla purjehtivasta aluksesta välittömästi puretulle tuoreelle kalalle on - ennen kuin se voidaan laskea kulutukseen liitteessä I määritetylle alueelle - tehtävä tarkastukset, jotka on säädetty jäsenvaltion lipun alla purjehtivasta aluksesta välittömästi puretulle tuoreelle kalalle.

4 Jäljempänä 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen voidaan myöntää poikkeuksia 9 artiklan ja, kun on kyse tarkastuksista vastaavasta henkilöstöstä, 8 artiklan 2 kohdan säännöksistä niiden satamien osalta, joissa kala puretaan.

(1) EYVL N:o L 351, 2.12.1989, s. 34

II LUKU

Suojatoimenpiteet

19 artikla

1 Jos kolmannen maan alueella ilmenee tai leviää direktiivissä 82/894/ETY(1) tarkoitettu tauti, zoonoosi tai tauti taikka seikka, josta voi olla vakavaa vaaraa eläimille tai ihmisten terveydelle, tai jos se mistä tahansa muusta painavasta eläinten terveyttä tai ihmisten terveyden suojelua koskevasta syystä on perusteltua, erityisesti eläinlääkintäasiantuntijoidensa toteamien seikkojen perusteella, komissio toteuttaa omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä viipymättä tilanteen vakavuuden perusteella yhden seuraavista toimenpiteistä:

— tuonnin keskeyttäminen koko asianomaisesta kolmannesta maasta tai sen osasta ja tarvittaessa kauttakulkumaana olleesta kolmannesta maasta,

— koko asianomaisesta kolmannesta maasta tai sen osasta tulevia tuotteita koskevien erityisten edellytysten vahvistaminen.

2 Jos jonkin tässä direktiivissä säädetyn tarkastuksen yhteydessä ilmenee, että jokin tuote-erä voi olla vaaraksi eläinten tai ihmisten terveydelle, toimivaltaisen eläinlääkintäviranomaisen on viipymättä toteutettava seuraavat toimenpiteet:

— kyseisen erän takavarikointi ja hävittäminen,

— välitön ilmoitus muille rajatarkastusasemille ja komissiolle todetuista seikoista ja tuotteiden alkuperästä 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

3 Komissio voi 1 kohdassa tarkoitetussa tapauksessa toteuttaa 12 artiklassa tarkoitettuja tuotteita koskevia varotoimenpiteitä.

4 Komission edustajat voivat tulla välittömästi paikalle.

5 Kun on kyse tuotteista, joiden tuontia koskevia sääntöjä ei ole vielä yhdenmukaistettu, ja jos jäsenvaltion ilmoittaessa virallisesti komissiolle tarpeesta toteuttaa suojatoimenpiteitä tämä ei ole soveltanut 1 ja 3 kohdan säännöksiä tai ei ole saattanut asiaa pysyvän eläinlääkintäkomitean käsiteltäväksi 6 kohdan mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi toteuttaa kyseisiä tuotteita koskevia suojatoimenpiteitä.

Jos jäsenvaltio toteuttaa jotakin kolmatta maata tai sen laitosta koskevia suojatoimenpiteitä tämän kohdan mukaisesti, sen on ilmoitettava siitä muille jäsenvaltioille ja komissiolle 16 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

6 Komissio tutkii tilanteen mahdollisimman pian pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa. Komissio voi 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen tehdä tarvittavat päätökset, mukaan lukien päätökset, jotka koskevat tuotteiden jakelua ja kauttakuljetusta yhteisössä.

7 Edellä olevien 1, 2, 3 ja 6 kohdan mukaisesti päätettyjen toimenpiteiden muuttamista, kumoamista tai jatkamista koskevat päätökset tehdään 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

8 Tämän luvun soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

III LUKU

Tarkastus

20 artikla

1 Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa ja siltä osin kuin se tämän direktiivin vaatimusten yhdenmukaiseksi soveltamiseksi on tarpeen tarkastaa, että 9 artiklan mukaisesti hyväksytyt rajatarkastusasemat ovat liitteessä II esitettyjen perusteiden mukaiset.

2 Komission eläinlääkintäasiantuntijat voivat yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tehdä tarkastuksia paikalla.

3 Jäsenvaltion, jonka alueella tarkastus tehdään, on annettava komission eläinlääkintäasiantuntijoille kaikki apu, jota nämä tarvitsevat tehtävänsä suorittamiseen.

4 Komissio antaa jäsenvaltioille tiedon tehtyjen tarkastusten tuloksista.

5 Komissio tarkastelee tilannetta pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa, jos komissio arvioi sen olevan tarkastuksen tulosten mukaan perusteltua. Komissio voi tehdä tarvittavat päätökset 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

6 Komissio seuraa tilanteen kehitystä ja 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen muuttaa tai kumoaa 5 kohdassa tarkoitetut päätökset tämän kehityksen perusteella.

7 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

21 artikla

1 Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen paikalla, jossa tuotteita pidetään kaupan, tehtyjen tarkastusten tulosten perusteella arvioi, ettei tämän direktiivin säännöksiä noudateta toisen jäsenvaltion rajatarkastusasemalla, jollakin sen 4 artiklan 2 kohdan i alakohdassa tarkoitetuista rajanylityspaikoista, vapaasatamassa tai 5 artiklassa tarkoitetulla vapaa-alueella tai 6 artiklassa tarkoitetussa vapaavarastossa, sen on viipymättä otettava yhteys kyseisen valtion toimivaltaiseen keskusviranomaiseen.

Toimivaltaisen keskusviranomaisen on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet ja annettava ensiksi mainitun

(1) EYVL N:o L 378, 31.12.1982, s. 58

jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle tiedoksi suoritettujen tarkastusten luonne, tehdyt päätökset ja näiden päätösten perustelut.

Jos ensimmäisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen epäilee näitä toimenpiteitä riittämättömiksi, sen on yhdessä asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen kanssa haettava menetelmiä ja keinoja tilanteen korjaamiseksi käymällä tarvittaessa paikalla.

Jos ensimmäisessä alakohdassa mainituissa tarkastuksissa ilmenee toistuvasti tämän direktiivin säännösten noudattamatta jättämistä, määrämaana olevan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava siitä komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

Määrämaana olevan jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan komissio voi havaittujen rikkomusten luonteen huomioon ottaen:

— lähettää paikalle tarkastusvaltuuskunnan yhteistyössä toimivaltaisten kansallisten viranomaisten kanssa,

— vaatia toimivaltaista viranomaista tehostamaan tarkastuksia asianomaisella rajatarkastusasemalla, rajanylityspaikalla, vapaasatamassa, vapaa-alueella tai vapaavarastossa.

Ennen kuin komissio tekee johtopäätöksensä, asianomaisen jäsenvaltion on määrämaana olevan jäsenvaltion pyynnöstä tehostettava tarkastuksia asianomaisella rajatarkastusasemalla, rajanylityspaikalla, vapaasatamassa, vapaa-alueella tai vapaavarastossa.

Määrämaana oleva jäsenvaltio voi osaltaan tehostaa tarkastuksia, jotka koskevat samasta paikasta tulevia tuotteita.

Jommankumman asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä ja jos neljännen alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitetussa tarkastuksessa todetaan puutteita, komission on toteutettava aiheelliset toimenpiteet 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen. Toimenpiteet on vahvistettava tai tarkistettava mahdollisimman pian samaa menettelyä noudattaen.

2 Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden voimassa olevassa lainsäädännössä säädettyihin muutoksenhakukeinoihin, jotka koskevat toimivaltaisten viranomaisten päätöksiä.

Toimivaltaisen viranomaisen tekemät päätökset perusteluineen on annettava tiedoksi toimijalle, joita päätökset koskevat, tai tämän edustajalle.

Asianomaisen toimijan tai tämän edustajan vaatimuksesta päätökset perusteluineen on annettava tälle tiedoksi kirjallisesti ilmoittaen tämän käytettävissä olevat tarkastusjäsenvaltion voimassa olevassa lainsäädännössä säädetyt muutoksenhakukeinot sekä muutoksenhaun muoto ja määräajat.

3 Tämän artiklan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

22 artikla

1 Jokaisen jäsenvaltion on laadittava kolmansista maista tulevien tuotteiden tarkastamiseen valtuutettujen virkamiesten vaihto-ohjelma.

2 Komissio sovittaa 1 kohdassa mainitut ohjelmat yhteen jäsenvaltioiden kanssa pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

3 Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet 2 kohdassa mainitun yhteensovittamisen tuloksena saatujen ohjelmien toteuttamiseksi.

4 Pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa tarkastellaan joka vuosi ohjelmien toteutumista jäsenvaltioiden kertomusten perusteella.

5 Jäsenvaltioiden on parannettava ja kehitettävä vaihto-ohjelmia saadun kokemuksen perusteella.

6 Yhteisön rahoitusta voidaan myöntää vaihto-ohjelmien tehokkaan kehityksen mahdollistamiseksi. Yhteisön rahoitusta koskevat yksityiskohtaiset säännöt sekä yhteisön talousarviosta veloitettavan avun ennakkomäärä vahvistetaan tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyssä neuvoston päätöksessä 90/424/ETY(1).

7 Edellä olevien 1, 4 ja 5 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan tarvittaessa 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

IV LUKU

Yleiset säännökset

23 artikla

Jos tässä artiklassa säädettyä menettelyä on noudatettava, päätöksellä 68/361/ETY(2) perustettu pysyvä eläinlääkintäkomitea tekee ratkaisunsa direktiivin 89/662/ETY 17 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

24 artikla

Jos tässä artiklassa määriteltyä menettelyä on noudatettava, pysyvä eläinlääkintäkomitea tekee ratkaisunsa direktiivin 89/662/ETY 18 artiklassa vahvistettujen sääntöjen mukaisesti.

25 artikla

Tämän direktiivin liitettä II voidaan täydentää 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen.

(1) EYVL N:o L 224, 18.8.1990, s. 19
(2) EYVL N:o L 255, 18.10.1968, s. 23

26 artikla

Tällä direktiivillä ei rajoiteta tullilainsäädännöstä johtuvia velvoitteita.

27 artikla

Poistetaan direktiivin 72/462/ETY 23 artikla.

Ennen 4 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen päätösten voimaantuloa sovelletaan direktiivin 72/462/ETY 23 artiklan mukaisesti annettuja säännöksiä.

28 artikla

Korvataan direktiivin 89/662/ETY 6 artiklan 1 kohta seuraavasti:

"1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikoissa, joissa voidaan tuoda direktiivin 90/675/ETY(*) liitteessä I tarkoitetuille alueille tuotteita kolmansista maista, kuten satamissa, lentokentillä ja kolmansien maiden rajoilla olevilla rajatarkastusasemilla, tehdyissä tarkastuksissa:

a) tarkastetaan tuotteiden alkuperä asiakirjoista;

b) noudatetaan yhteisön alkuperää olevien tuotteiden osalta 5 artiklassa säädettyjä tarkastusta koskevia sääntöjä;

c) kolmansien maiden tuotteiden osalta noudatetaan direktiivin 90/675/ETY sääntöjä.

(*) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1"

29 artikla

Korvataan direktiivin 90/425/ETY 7 artikla seuraavasti:

"*7 artikla*

1 Jäsenvaltioiden on varmistettava, että paikoissa, joissa voidaan tuoda direktiivin 90/675/ETY(*) liitteessä I tarkoitetuille alueille 1 artiklassa tarkoitettuja eläimiä ja tuotteita kolmansista maista, kuten satamissa, lentokentillä ja kolmansien maiden rajoilla olevilla rajatarkastusasemilla, tehdyissä tarkastuksissa:

a) tarkastetaan eläinten tai tuotteiden mukana seuraavat todistukset ja asiakirjat;

b) noudatetaan kolmansien maiden tuotteiden osalta direktiivin 90/675/ETY sääntöjä;

c) kuljetetaan kolmansista maista tuodut eläimet tullin valvonnassa rajatarkastusasemille eläinlääkärintarkastusten tekemistä varten.

Liitteessä A tarkoitetuille eläimille saa antaa tulliselvityksen ainoastaan, jos tarkastukset osoittavat niiden olevan yhteisön lainsäädännön mukaisia;

d) sovelletaan yhteisön eläimiin ja tuotteisiin 5 artiklassa säädettyjä tarkastusta koskevia sääntöjä.

2 Eläimet on tuotava suoraan yhteisön alueelle sen jäsenvaltion jonkin rajatarkastusaseman kautta, joka aikoo tuoda tuotteet maahan, ja tarkastettava siellä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltioiden, joilla on kansallisiin terveysmääräyksiin perustuvaa tuontia kolmansista maista, on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille sekä erityisesti kauttakulkumaina oleville jäsenvaltioille kyseisestä maahantuonnista ja vaatimuksista, joita ne asettavat tälle tuonnille.

Määrämaana olevien jäsenvaltioiden on kiellettävä eläinten lähettäminen edelleen alueeltaan, jolleivät eläimet ole olleet siellä yhteisön erityisessä lainsäädännössä säädettyjä määräaikoja ja jollei niitä ole tarkoitettu vietäviksi toiseen samaa mahdollisuutta käyttävään jäsenvaltioon ilman kauttakuljetusta.

Kyseisiä eläimiä ja tuotteita voidaan kuitenkin ennen yhteisön määräysten voimaantuloa tuoda muun kuin toisessa alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltion alueelle tämän ja tarvittaessa kauttakulkumaana olevan jäsenvaltion annettua etukäteen valvonnan yksityiskohtaisia sääntöjä koskevan yleisen suostumuksensa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa komissiolle ja muille jäsenvaltioille tähän poikkeukseen vetoamisesta ja annettava tiedoksi sovitut tarkastusta koskevat säännöt.

3 Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, kaikkiin säännöllisesti ja suoraan kahden yhteisön maantieteellisen paikan välillä liikennöivällä kuljetusvälineellä kuljetettuihin eläimiin ja tuotteisiin sovelletaan kuitenkin 5 artiklassa säädettyjä tarkastusta koskevia sääntöjä 1 päivästä tammikuuta 1993.

(*) EYVL N:o L 373, 31.12.1990, s. 1"

30 artikla

Komissio voi 24 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen toteuttaa kolmen vuoden ajan tarvittavia siirtymätoimenpiteitä tässä direktiivissä säädettyyn uuteen tarkastusjärjestelmään siirtymisen helpottamiseksi.

31 artikla

Jäsenvaltiot voivat käyttää hyväkseen päätöksen 90/424/ETY 38 artiklassa tarkoitettua yhteisön taloudellista tukea tämän direktiivin täytäntöön panemiseksi.

32 artikla

1 Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1991. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Tämän direktiivin ja erityisesti 8 artiklan 3 kohdan soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt on annettava ja Shift-järjestelmä on saatettava voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 1991.

Jos edellisessä alakohdassa ilmoitettua päivämäärää ei voida noudattaa, 30 artiklassa tarkoitetut siirtymätoimenpiteet on toteutettava kyseisenä päivänä.

2 Kun jäsenvaltiot antavat 1 kohdassa tarkoitetut säännökset, niissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on virallisen julkaisemisen yhteydessä liitettävä kyseinen viittaus. Jäsenvaltioiden on annettava tätä viittausta koskevat yksityiskohtaiset säännöt.

33 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 1990.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

V. SACCOMANDI

LIITE I

1) Belgian kuningaskunnan alue.
2) Tanskan kuningaskunnan alue Färsaaria ja Grönlantia lukuun ottamatta.
3) Saksan liittotasavallan alue.
4) Espanjan kuningaskunnan alue Kanariansaaria sekä Ceutaa ja Melillaa lukuun ottamatta.
5) Helleenien tasavallan alue.
6) Ranskan tasavallan alue.
7) Irlannin alue.
8) Italian tasavallan alue.
9) Luxemburgin suurherttuakunnan alue.
10) Alankomaiden kuningaskunnan alue Euroopassa.
11) Portugalin tasavallan alue.
12) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan alue.

LIITE II

Yhteisön hyväksymisen saamiseksi rajatarkastusasemilla on oltava käytettävissä:

— tuotteiden mukana olevien asiakirjojen (eläintauti- tai terveystodistus tai jokin muu yhteisön lainsäädännössä määrätty asiakirja) tarkastamiseen tarvittava henkilöstö,

— rajatarkastusaseman käsittelemien tuotteiden määrään nähden riittävä määrä eläinlääkäreitä ja erityisesti koulutettua apuhenkilöstöä suorittamaan tuotteiden ja niiden mukana seuraavien asiakirjojen yhdenmukaisuuden tarkastukset ja jokaisen tuote-erän järjestelmälliset fyysiset tarkastukset,

— riittävä henkilöstö ottamaan ja käsittelemään satunnaisnäytteet tietylle rajatarkastusasemalle tuoduista tuote-eristä,

— riittävän tilavat tilat eläinlääkärintarkastuksiin liittyvistä tehtävistä vastaavan henkilöstön käyttöön,

— asianmukaiset tilat ja laitteet näytteiden ottoon ja käsittelyyn yhteisön lainsäädännössä määrättyjä tavanomaisia tarkastuksia varten (mikrobiologiset vaatimukset),

— rajatarkastusaseman läheisyydessä sijaitsevan sellaisen erikoislaboratorion palvelut, jossa voidaan tehdä kyseisellä asemalla otettujen näytteiden erikoismäärityksiä,

— kylmätilat ja jäähdytyslaitteet, joihin voidaan varastoida määrityksiä varten otettuja erän osia ja tuotteita, joiden vapaaseen liikkeeseen laskemiseen rajatarkastusaseman vastaava eläinlääkäri ei ole antanut lupaa,

— asianmukainen laitteisto nopeaan tietojen vaihtoon erityisesti muiden rajatarkastusasemien kanssa (1 päivästä tammikuuta 1993 direktiivin 90/425/ETY 20 artiklassa tarkoitetun tietokonejärjestelmän tai Shift-projektin välityksellä).